

[Justitsministeren]

ensstemmelse med den almindelige udvikling på dette område sikrer offentligt indseende med og indflydelse på afgørelserne og således kan være egnet til at forøge tilliden i offentligheden til behandlingen af klagesagerne.

Det foreslås derfor, at der oprettes et nyt advokatnævn med et formandskab på 3 dommere, der udpeges af højesterets præsident. Nævnet består i øvrigt af 9 advokater og 6 andre medlemmer, der ikke må være advokater, og som i kraft af deres personlige integritet og kendskab til samfundsforhold i videre forstand vil kunne tilføre nævnet en bredere viden og autoritet. Nævnet skal kunne arbejde i flere afdelinger, og i tilfælde af stemmelighed i forbindelse med afgørelsen af en sag vil formandens stemme være udslagsgivende.

Advokatnævnet skal behandle og træffe afgørelse i alle *disciplinærsager*. Med henblik på at aflaste advokatnævnet foreslås det, at de lokale advokatkredsers bestyrelser får adgang til at afgøre *salærklager* i første instans, således at en part, der ikke er tilfreds med afgørelsen, frit vil kunne indbringe den for advokatnævnet til endelig administrativ afgørelse.

For at disciplinærsagerne kan blive oplyst med bistand på lokalt plan, foreslås det endvidere, at advokatkredsens bestyrelser efter instruktion fra advokatnævnet kan forberede behandlingen af disse sager. Anvendelsen af kredsbestyrelserne på dette område vil endvidere gøre det muligt lokalt at bistå den enkelte klager i tilfælde, hvor en advokats tilsidesættelse af sine pligter gør det påkrævet at yde hurtig bistand af juridisk art for at undgå retstab for klienten.

For at sikre den fornødne tillid i offentligheden til kredsbestyrelsernes afgørelse i første instans i salærsager og forberedelsen af disciplinærsager foreslås det, at kredsbestyrelserne ved behandlingen af disse sager tiltrædes af et medlem, der ikke selv må være advokat, og som skal varetage offentlighedens interesser.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt kan henvise til forslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om TV-overvågning.

(Lovforslag nr. L 151).

Lovforslaget indebærer, at der – bortset fra nærmere angivne tilfælde – gennemføres et forbud mod TV-overvågning af alment tilgængelige færdselsområder. Endvidere foreslås der indført en regel, hvorefter den, som foretager TV-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, normalt ved skiltning eller på anden tydelig måde skal give oplysning om overvågningen.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med en udtalelse af 4. februar 1982 fra straffelovrådet. Udtalelsen er optrykt som bilag til lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børns retsstilling og retsplejeloven. (Faderskabssager m.v.).

(Lovforslag nr. L 152).

Efter lovforslaget skal der i fremtiden gælde en fælles frist for mænd og kvinder på 3 år fra barnets fødsel til at rejse og begære genoptagelse af en faderskabssag. I dag gælder der efter loven kun frister for mænd. Der har vist sig at være behov for at begrænse moderens adgang til at rejse faderskabssag, idet der i praksis har foreligget en række tilfælde, hvor moderen i strid med barnets interesser har anfægtet en tidligere ægtefælles faderskab. Forslaget bygger på en indstilling fra ægteskabsudvalget af 1969 i udvalgets delbetænkning nr. 8: Samliv uden ægteskab I (nr. 915/1980).

Det foreslås endvidere, at politiets opgaver i forbindelse med faderskabssager vedrørende børn uden for ægteskab, herunder at modtage faderens anerkendelse af faderskabet, overføres til statsamtterne. I forvejen udføres disse opgaver i København af statsamtet (overpræsidiat). Det må anses for naturligt og hensigtsmæssigt at overføre disse sager til statsamtterne, der i forvejen behandler en række familieretlige sager, bl.a. sager om